

El cinquè aniversari de «El Matí»

Amb el títol «Han passat cinc anys», *El Matí* en la seva edició del dia 27 de maig, diu:

«El propòsit de l'entitat editora d'«El Matí»—el qual commemora avui el seu cinquè aniversari—és desenvolupar un pla, el més complet possible, de premsa catòlica a Catalunya. Hem posat mans a l'obra amb el màxim entusiasme, convençuts que així podíem servir eficaçment els dos únics ideals nostres—Fe i Pàtria—, però hem de reconèixer que tot just som al començament. En aquests primers cinc anys, no ens ha estat possible de fer més del que hem fet, per poc que sigui. Però hem adquirit una preciosa experiència que ens permetrà de marxar amb pas més seguit d'ací endavant. Cap treball fet amb bona voluntat no és mai perdut, encara que un hom no abasti immediatament el fruit. Fins ara, hem anat avançant modestament, pausadament; però, tanmateix, hem avançat. El nostre esforç—i en dir nostre hi comptem el de tots els nostres amics—va donar vida, primerament al diari. Amb ell creiem haver posat la pedra fonamental de l'obra que, com hem dit, ens proposem realitzar. Un diari és, per a la conquesta de l'opinió, per a tota empresa de proselitisme, l'arma fins avui més formidable. Potra de la causa que no té un diari que lluiti a favor d'ella! I per això nosaltres hem volgut, al costat dels nostres estimats col·legues germans en l'ideal posar des del començament el nostre diari al servei exclusiu de la causa de la Religió i de la Pàtria.

El diari, però, és un full volander que es marceix tan ràpidament com l'actualitat fugissera. Excel·lent pot ésser la idea que avui escampi. Però demà, tal volta, la recensió d'un esdeveniment sensacional n'esborrarà el rastre. Cal, és clar, la santa continuïtat. Tota propaganda que no fos insis-

Al Restaurant Pàtria: Dinar de companyonia en obsequi del repòrter, consoci nostre, Amat Figueres.

El Conseller d'Agricultura senyor Joan Comorera amb els informadors de la Generalitat
a la Granja experimental de Caldes de Montbui.

tent ja no seria propaganda. Però, ¿no és cosa ben adient que, a més del quotidià que envelleix mortalment a les vint-i-quatre hores, vingui a les nostres llars una altra publicació de ritme menys accelerat, la qual, tot enjoiant-nos el diumenge, consolidi en el nostre esperit allò que, tal volta a desgrat nostre, riscaríem d'oblidar per sempre? Com a continuació de la nostra tasca, doncs, i sempre amb el mateix esperit, hem fet aparèixer la revista «Esplai». I el nostre anhel, en publicar-la, és veure com s'introdueix en la intimitat del recés familiar i evita que hi entri, o en foragita, certa premsa gràfica—avui és gairebé tota—evidentment indigne de penetrar en cap llar cristiana i catalana, Creàrem «Esplai» amb aquesta illusió. La publicació gràfica de passatemps és també una necessitat, gairebé tan sentida com la del mateix diari. Cal, doncs, que una i altra es complementin. Que les hores de dolç repòs que ens proporciona la santa diada dominical no serveixin per a destruir allò que de mica en mica hem anat edificant durant la setmana amb la lectura del diari. Revista i diari, doncs, volen ésser per igual instruments d'Acció Catòlica, com ho hauran d'ésser també—sinó ja no naixerien—totes les altres empreses que té en projecte aquesta entitat editora, la qual les anirà portant a la pràctica en l'avinentsa que el creixent favor del públic ha de precipitar. Mentrestant, nosaltres anem fent la nostra via. I per a fer-nos-la més clara, escollim des d'avui com a Patró especial de la nostra tasca quotidiana el gran apòstol català que acaba d'ésser enlairat a l'excels honor dels altars, el Beat Antoni Maria Claret, veritable prototipus de periodista catòlic, el qual, adreçant-se al poble en llengua vernacle, per a penetrar més endins de la seva ànima, i fent córrer incessantment la ploma, ens va llegar el més edificant exemple de com ens pertoca a nosaltres, periodistes catòlics, de comportar-nos. Confiem en la fortitud que ens darà aquest Patronatge.»